

JAKUB

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolická farnost děkanství Železný Brod

KVĚTEN

ČÍSLO 5

Ročník 2021

EDITORIAL

Milí farníci,

mariánský měsíc budeme letos prožívat pod ochranou patrona tohoto roku, jímž je sv. Josef a Svatá Rodina. Na přímluvu Panny Marie vyprošujme potřebné milosti pro naše rodiny a pro celý svět.

P. Jan

PASTORACE

MILUJÍCÍ MATKA

Život Panny Marie byl vrchovatě naplněn láskou a zároveň lidským utrpením. Nikdy z jejích úst nevyšla slova nářku nebo výčitek kromě toho, kdy tři dni hledali Ježíše a On jako dvanáctiletý učil v chrámě. Maria všechny těžkosti uchovávala ve svém srdci, uvažovala nad nimi a kontemplovala.

Krása Mariiny lásky vyplývá z jejího vztahu k Nejsvětější Trojici. Bůh Otec poslal archanděla Gabriela a naplnil Marii nadpřirozenou milostí. Duch svatý v Ní dokonal panenské početí a Boží Syn sestoupil na zem a narodil se z Panny. Maria byla naplněna nejvyšší „dávkou“ lásky, když se s ní stýkala každý den a navíc nosila v sobě samotnou Lásku. Bůh si ji vyvolil jako Neposkvrněnou a Čistou, schopnou odpovědět na lásku až do konce. V době Zvěstování ji anděl pozdravil slovy „Bud’ zdráva, milosti plná, Pán s tebou“ (Lk 1,28). Zde použité řecké slovo „chaire“ znamená také: „raduj se, jásej, buď šťastná“. Řecké slovo „kecharitomené“ poukazuje na uchvacující krásu dívky. Proto pozdrav anděla je možné přeložit takto: „Raduj se, ty, která jsi byla učiněna překrásnou, ty, která jsi zosobněním krásy!“ Maria od začátku své existence je krásná, vyvolená jako plná lásky a vděku v očích Boha.

Stvořitel nejúplnějším způsobem „shrnul“ všechny Božské vlastnosti v Matce svého Syna. Maria je už od dětství rozvíjela a žila láskou. Byla vychována v nejdůležitějším přikázání: „Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin jediný. Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a ze všech svých sil.“ (Dt 6,4-5)

Maria byla nerozděleně spojená s Ježíšem. Žila pro Něj a v Jeho stínu. Její povolání, smysl života a poslání byly vyjádřeny tím, že se cele odevzdala Ježíši. Celou svou osobností a svým životem. Na Ní se zvláštním způsobem naplnila slova sv. Pavla „Teď už nežiji já, ale žije ve mně Kristus.“ (Gal 2,20)

Vztah Panny Marie ke sv. Josefovi

Prvním testem lásky byl vztah Marie s Josefem. Milovala ho láskou čistou, viděla bolest, kterou zakusil, když zjistil, že je těhotná, a nemohla mu pomoci. Necítila povinnost vyjevit tajemství Boha, a proto, podobně jako Josef, trpěla v mlčení. Radostí a zároveň utrpením bylo pro Marii Narození Božího Syna. Ježíš přišel na svět v jeskyni pro dobytek. Žádná matka by si nepřála podobný porod. Maria nemohla zajistit Ježíši ani základní sanitární podmínky, ani pocit bezpečí. V obavách o život Ježíše musela utíkat do Egypta. Prožívala těžkosti této cesty a života spojeného s emigrací. V dalších letech bylo pramenem její bolesti nepochopení Syna a z toho vyplývající nedorozumění. Mariino lidské smýšlení občas zaostávalo za smýšlením Ježíše. Tak tomu bylo v době putování do svatyně. Dvanáctiletý Ježíš se nevrátil do Nazareta, ale zůstal v domě Otce. Maria a Josef ho hledali 3 dni. (Lk 2,48) Maria trpěla také po tom, co Ježíš opustil Nazaret ve věku asi třiceti let a začal evangelizovat. Jistě tehdy očekávala jeho pomoc. Po smrti Josefa se stala osamělou stárnoucí vdovou. Pro Ježíše však byl nejdůležitější Otec a Jeho mise. Také při několika dalších setkáních s Ježíšem byla její láska vystavena zkoušce. V galilejské Káně byla potěšena setkáním a cítila se plně jako matka, která může prosit Syna. Ježíš se však jakoby distancoval. Ale přece splnil její prosbu. Jistě nechtěl trhat pouta lásky vyplývající z mateřství, která přetrvávají také v dospělosti. Ale jasně zdůraznil, že o Jeho misi rozhoduje Nebeský Otec.

Další zkouška lásky

Největší bolest a zkoušku lásky prožila Maria na Křížové cestě a při Ježíšově umírání. Tehdy nic neříkala. „Jen“ kontemplovala a spoluprožívala se Synem Jeho bolest. Srdce Matky a Syna byla spojena láskou a utrpením. Pod křížem Maria dozrávala ke konečnému „ano“. Její oběť byla přijata.

Život Marie byl vyplněn láskou a lidským utrpením. Nikdy mimo tu jednu výčitku v Jeruzalémském chrámu z Jejích úst nepadla slova stížností, nářků či výčitek. Všechny těžké věci uchovávala ve svém srdci, uvažovala a rozjímala o nich. Zní to možná paradoxně, ale neexistuje láska bez bolesti. Opravdová láska je probíjením svého srdce a odevzdáváním toho srdce druhým. Opravdová láska je bolestná a zanechává ránu. Bez toho neexistuje láska. Je to egoismus. Probodení Srdce Ježíšova na kříži a probodení Srdce Marie na Golgotě odhalují hloubku a krásu lásky do krajnosti. Dnes je Maria oslavená v Nebi, září krásou, slávou, láskou, protože neustále trvá v kontemplaci samého Boha. „Z Její duše přeplněné přítomností Jejího Syna sláva září do celého Jejího těla a proměňuje je.“ Každý, kdo nazírá Její krásu, obrací se na Ni v modlitbě, dostává část této neobyčejné lásky, krásy a hloubi ducha.

Podle článku „Milující Matka, autor Stanislav Biel SJ.

PŘEJEME

V květnu oslaví svá životní jubilea:

Hana Gromová
Jana Zelínková
Jonáš Hanuš
Václav Halama
Petr Plíva

Jakub Bernard
Ludmila Pleslová
Pavλίna Grajová
Čestmír Tomeš
Jitka Janoščíková

Všem za farnost přeme stálou Boží ochranu a mnoho lásky.

NENECHTE SI UJÍT

TRADIČNÍ POBOŽNOSTI V PŘÍRODĚ

...Sláva buď Ti, požehnaná mezi všemi ženami. Chvála dána Ti od Pána v nebesích nad hvězdami. Chválu, vy andělské sbory, chválu pějte dolů, hory, všichni pějte tvorové, Marii, své Královně...

Slovy májové písně si připomeňme, že přišel máj a my budeme každé pondělí uctívat Pannu Marii v přírodě. Odjezd auty od fary v Ž. B. v 17:15, začátek mše svaté v 18:00 hodin. Nabídněte, prosím, volná místa v autě a nezapomeňte na respirátory.

1. **3. května u kostelíka Na Poušti**
2. **10. května Návarov**
3. **17. května Držkov – kaplička Nejsvětější Trojice**
4. **24. května Hut' – kaplička P. M. u studánky**
5. **31. května Horská Kamenice – socha P. M. Bozkovské**

Nejen na setkání a společné modlitby se za každého počasí těší

V. Petružálková

FÓRUM

AŤČIN SLOUPEK

Ještě není měsíc květen u konce a já s mamkou odjíždíme na víkendový pobyt společně s Downovým Syndromem v Jablonci do Východních Čech. Spíme v hotelu Beránek v Náchodě, navštěvujeme rodný dům Aloise Jiráska v Hronově a pijeme přírodní minerální vodu. Jedeme na zámek Náchod, máme štěstí, dnes jsou průvodci v dobových krojích - Na dvoře vévodském. Pouštíme video, já předvádím znakovou řeč, Nanyňka vypráví o natáčení filmu do televize. Paní doktorka Martínková přichází ke stolu a říká, že za takový výkon mi koupí pohár. Objednává – Dánský: vanilková zmrzlina zalitá teplou čokoládou a šlehačkou.

Z pokoje máme překrásný pohled na náchodské náměstí, kostel a radnici s věžními hodinami. V neděli ráno navštěvujeme Adršpašské skály, samý písek a pískovec a klid. S námi chodí paní doktorka Martínková, se kterou se znám z víkendového pobytu v Jiřetíně pod Jedlovou. Ona bydlí v Dolním Podluží. Jedeme zpět přes Poličku, Hronov a do Hradce Králové, kde stíháme prohlídku podmořského akvária. Asi za týden dostávám Náchodské noviny, kde jsem vyfocená, jak znakuju.

Pokračování příště.

Aťka

NA ODLEHČENÍ A ZAMYŠLENÍ

Odebírám křesťanský křížovkářský magazín Šalamounky. Jedna stránka obsahuje humor – občas nejapný. Tentokrát se mi líbilo toto:

Jak sešlo ze svatby

Na faru přijdou snoubenci, aby se připravili na svatební slib. Kněz zapisuje vše potřebné, a když dojde na otázku víry, ptá se snoubenců: Chcete vychovávat své děti v katolické víře v souladu s učením církve? Muž odpoví: Otče, já nevěřím v Boha. Chceme se vzít v kostele jen proto, že moje snoubenka je katolička. To je jediný důvod, proč jsem tady. Kněz byl překvapen a pak řekl: Nemůžete se vzít, aniž byste byli oba věřící. Vraťte se sem znovu, až budete opravdu připraveni. Nervózní muž opustil faru, zabouchl dveře a nadával. Žena se za jeho chování mluvila a následovala ho. Snoubenci se na faře už neobjevili ...

O několik let později, když už byl kněz v jiné farnosti, rozhodl se navštívit kostel, kde dříve působil. Když vejde do sakristie, uvidí toho muže, který kdysi nevěřil v Boha, jak se připravuje na slavení bohoslužby. Baví se spolu a připomenou si tu situaci, kdy se naposled setkali. Muž vysvětlil: Když jsme se snoubenkou opustili faru, šli jsme domů. Udělala mi takový kravál, že jsem utekl do nejbližšího semináře. Tam jsem dostal dobrou večeři a při modlitbě si pěkně odpočinul. Když jsme večer sledovali v televizi fotbal, nikdo mě nerušil. Když jsme šli spát, bylo konečně ticho. Moc se mi to zalíbilo a teď už jsem jáhnem.

A ještě jedna zajímavost

Martin Bacháček z Nouměřic (1539 – 1612) rektor UK a přítel Johanna Keplera má svůj výrok ve štukové kartuši pod okny Národního Muzea „Jak zvedenou budeme mít mládež, takovou budeme mít i církev, i obec, i vlast.“

V. Petružálková

MŮJ DĚDEČEK KOVÁŘ JANOUŠEK

Narodil se v Kruhu u Jilemnice a dostal jméno Jan. Pocházel z dvanácti dětí. Otec byl kovář a početná rodina měla často vysoko do žlabu. Proto svých pět synů vyučil kovařině. Tři šli, jak se říkalo „do kraje“, dva se zatoulali do našeho. Jeden, Augustin, kovářil v Držkově, Jan šel za tovaryše do brodské kovárny. Babička Marie pocházela z horského statku v Radčicích. Vdala se za majitele břidlicových lomů, který zahynul při špatně spočítaném odstřelu. Zůstala bohatá vdova s tříletým synem Josefem. A jak to tenkrát bývalo, že po vsích chodila dohazovačka, Marie a Jan se vzali. Bylo to hezké manželství a v roce 1900 se jim narodila dcera Růženka – moje budoucí maminka. To už byl děda majitelem kovárny.

Dědeček měl neuvěřitelnou matematickou paměť, ale jinak to byl neobyčejný svéráz. Moje nejstarší vzpomínka na něho je zimní jízda se saněmi na Vysoké nad Jizerou. V rodině byly dva veliké ovčí nádražácké kožichy. Do jednoho mne děda zabalil, druhý si navlékl sám. Mne vysadil na kozlík, zapřáhl koně, práskl bičem a jelo se k nepokoji mé maminky a babičky, které div neumíraly strachem o mne čtyřleté dítě. A měly proč! Dědeček na Vysokém nakoupil dřevěná loukoťová kola, která později kovářsky upravoval. Cesta zpátky z kopce v zatáčkách byla vskutku dramatická. Naplno naložené sáně se občas naklonily a já jsem vyletěla i s kožichem do závěje. Děda mne rychle vytáhl a přitom se ptal: „Důče, žiješ?“ „Ano, dědečku, žiji!“ Aby ten život upevnil, vytáhl ze záhradní placatice puškvorcové a dal sobě i mně pořádně loknout. To se za jízdy opakovalo dvakrát a někdy i třikrát. Po příjezdu domů jsem měla pitomý výraz v obličejí a o rovnováze ani nemluví! Svlékly mne a hodily do postele. Jinak mne dědeček měl

rád. Každý den mi dával dvacet haléřů, za to byly v cukrárně u Hlavů čtyři balené SISINKY. Něco jako ŠTOLVERK, ale ovocné.

V domě byly dvě komory, kde se v zimě sušilo prádlo. Ovšem velké postelní prádlo se za celou zimu hromadilo až do slunných jarních dnů, kdy ho babička vyvářela v zadržném kotli, pod níž se topilo, a rozkládala ho na trávník, aby se „vyplajchovalo“, tedy vybělilo. A to byl pro dědu signál! Přivalil sud s térem, zatopil pod ním a začal natírat střechy šupen pokrytých térovým papírem. A jak zadul vánek, kapky téru doletěly i na rozložené prádlo. Babička ihned mi nasadila na záda malou krosničku (to mi bylo tak okolo šesti let) a poslala mne na Popluž do statku, kde nyní bydlí náš pan veterinář. Dostala jsem hrnek mléka a krajíc chleba s máslem. Do krosničky mi panímáma naložila několik liberek másla, které jsem později s babičkou krájela a pokládala na „dědův térový rukopis“ na prádle. Vše po vyprání zmizelo.

Jednou dědovou kuriozitou bylo jídlo. Babička vařila polévku ve velikém železném hrnci pro rodinu a tovaryše. Ta polévka musela doslova doletět na stůl, aby byly na hladině polévky ještě bublinky varu. Jakmile hladina na polévce byla klidná, i když byla žhavá, děda prohlásil: „Marie, ta polévka je studená, dej ji znovu ohřát!“ Je zajímavé, jak se gény přenášejí na další potomstvo. Moje dcera musí mít velice horkou stravu. Já se profoukávám, abych nepřišla o jazyk, a ona už pomalu končí s jídlem.

Děda byl veliký milovník přírody a turista. Měl nádhernou hůl, pobitou plechovými známkami z různých lokalit. Tak se stalo, že jeden sluneční prázdninový den jsem seděla doma a louskala Márovky a Verneovky. To děda nesnášel. Ihned zatelefonoval panu přednostovi na nádraží, kdy jede první vlak do Svobody-Jánské Lázně, kde byl přednostou jeden dědův bratr, který mu zajistil povoz hodně daleko směrem ke Sněžce. Vlak z Brodu vyjžděl před čtvrtou hodinou ranní – jen abychom viděli kus vycházejícího slunce na Sněžce. Děda nesnesl zahálčivost nebo

sedět doma „Když je venku tak krásně“. Ještě druhý den jsem necítila nohy! Takto mne často prohnal, a to mu bylo 69 let!

Každým rokem se maloval byt. Dědovi nestačila malba na zdi, ale stejným odstínem natřel židle a dveře do „sednice“. Potom šel do drogerie k panu Litochlebovi (dědeček paní PhMr Lidušky Infeldové), kde si zakoupil příslušný odstín barvy DUHA na prádlo a v kotli si obarvil bílé košile a dlouhé plátěné spodky. Potom moje maminka na každé Vánoce kupovala půl tuctu bílých košil a spodků. Barvy se střídaly: jednou slabě žlutá, zelenkáva nebo bleděmodrá. Babička sice rezignovala, ale myslím, že se tím i bavila. Po jeho smrti, zemřel, když mu bylo 76 let, zůstalo mnoho těchto obarvených zbytků, z kterých jsem si později dala ručně utkat slovenské koberečky, v kterých stále žije dědečkova činnost.

Děda byl vysoký pán s nádhernýma modrýma očima, ale babička byla také hezká, ale k němu malá. Kamarádi mu říkali: „Johane, proč jsi si vzal k sobě tak malou ženu?“ Ten jim odpovídal: „To máte tak. Vy máte vysoké ženy, to je velké neštěstí. Já mám menší ženu, takže mám jen malé neštěstí!“

Moje vzpomínky zde končí a přeji každému, aby měl dědečka, který miloval nás a my jeho.

Hezké počtení Vám přeje

H. G.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU

MODLITBY

Denní modlitba Apoštolátu a její úmysly

Nebeský Otče kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie Od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Všeobecný úmysl

Modleme se, aby ti, kdo nesou **odpovědnost za finance**, spolu s vládami usměrňovali finanční oblast a chránili občany před nástrahami s ní spojenými.

Národní úmysl:

Děkujeme za **mariánská poutní místa** a prosíme, aby na nich lidé skrze Pannu Marii snadno nacházeli cestu ke Kristu.

Najděme si každý den chvíli a zamysleme se v modlitbě nad daným veršem z Písma svatého

1.5.	Což to není syn tesaře?
2.5.	Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic.
3.5.	Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.
4.5.	Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí!
5.5.	Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti.
6.5.	Zachováte-li má přikázání, zůstanete v mé lásce,
7.5.	Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele.
8.5.	Jestliže pronásledovali mne, i vás budou pronásledovat – jestliže mé slovo zachovali, i vaše zachovají.
9.5.	To vám přikazuji, abyste jeden druhého milovali.
10.5.	Až přijde Přímluvce, kterého vám pošlu od Otce, Duch pravdy, jenž od Otce vychází, ten o mně vydá svědectví.
11.5.	Prospěje vám, abych odešel. Když neodejdu, Přímluvce k vám nepřijde.
12.5.	Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy,
13.5.	Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen; kdo však neuvěří, bude odsouzen.
14.5.	Ne vy jste si vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás

15.5.	Amen, amen, pravím vám, budete-li o něco prosit Otce ve jménu mém, dá vám to.
16.5.	Když se milujeme navzájem, Bůh zůstává v nás a jeho láska je v nás přivedena k dokonalosti.
17.5.	Až dosud jste o nic neprosili v mém jménu. Proste a dostanete, aby vaše radost byla plná.
18.5.	Oslav svého Syna, aby Syn oslavil tebe, stejně jako jsi učinil, když jsi mu dal moc nad všemi lidmi, aby vše, co jsi mu svěřil, dal jim: život věčný.
19.5.	Tím vším jsem vám ukázal, že máme takto pracovat, pomáhat slabým a mít na paměti slova Pána Ježíše, který řekl: „Blaze tomu, kdo dává, ne tomu, kdo bere.““
20.5.	Otče, chci, aby také ti, které jsi mi dal, hledí na mou slávu, neboť jsi mě miloval již před založením světa.
21.5.	Odpověděl mu: „Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád.“ Řekl mu: „Pas mé beránky!“
22.5.	Hospodin zkoumá spravedlivého i svévolníka; toho, kdo miluje násilí, z té duše nenávidí.
23.5.	Hynou, když vezmeš jim život, a vracej í se do svého prachu. Když sešleš svého ducha, jsou stvoření, a obnovuješ tvář země.
24.5.	Ježíš na něj s láskou pohleděl a řekl: „Jedno ti schází....
25.5.	Mnozí první budou poslední a poslední první.

26.5.	ale kdo se mezi vámi chce stát velkým, buď vaším služebníkem; a kdo chce být mezi vámi první, buď otrokem všech.
27.5.	Žijte duchovně a nepropadnete žádostem těla.
28.5.	Veleb, duše má, Hospodina! Hospodine, můj Bože, jsi nadmíru velký!
29.5.	...řekli mu: „Jakou mocí to činíš? A kdo ti dal tuto moc, abys to činil?“
30.5.	Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého
31.5.	Maria řekla: „Duše má velebí Pána a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli...“

SVÁTKY A SLAVNOSTI V KVĚTNU:

- 1.5. Dělník sv. Josef
- 8.5. Panna Maria, Prostřednice všech milostí
- 13.5. Nanebevstoupení Páně
- 16.5. Svátek sv. Jana Nepomuckého, hlavního patrona Čech
- 23.5. Slavnost Seslání Ducha Svatého
- 24.5. Panna Maria Matka církve
- 27.5. Svátek Ježíše Krista Nejvyššího a věčného kněze
- 30.5. Slavnost Nejsvětější Trojice
- 31.5. Svátek Navštívení Panny Marie
- 3.6. Slavnost Těla a Krve Páně

FARNÍ KALENDÁŘ

Ve čtvrtek budou nadále mše sv. v 8:00 hodin.

3. 5.	18:00	Májová pobožnost u kostelíka Na Poušti
9. 5. /neděle/		Sbírka na pomoc pronásledovaným křesťanům
10. 5.	18:00	Májová pobožnost na Návarově
16. 5. /neděle/	11:00	Poutní mše sv. Na Poušti
17. 5.	18:00	Májová pobožnost u Držkova
24. 5.	18:00	Májová pobožnost v Huti u studánky
31. 5.	18:00	Májová pobožnost v Horské Kamenici
3. 6.	18.00	Slavnost Těla a Krve Páně

PRAVIDELNOSTI

Pravidelný pořad bohoslužeb

Železný Brod	kostel sv. Jakuba	úterý 18:00 středa 18:00 čtvrtek 8:00 pátek 18:00 neděle 8:30
Bzí	kostel Nejsvětější Trojice	sobota 18:00
Držkov	kostel sv. Bartoloměje	čtvrtek 16:00
Krásná	kostel sv. Josefa	neděle 16:00
Loučky	kostel sv. Antonína	neděle 11:00
Zásada	kaple sv. Prokopa	sobota 16:00

Své příspěvky či připomínky můžete předávat P. Janovi nebo Lence Pešatové nebo také posílat v elektronické podobě na adresu:

fz.jakub@seznam.cz,

a to vždy do předposlední neděle v měsíci.

Redakce si vyhrazuje právo krátit či upravovat příspěvky.

Zpravodaj pro svoji vnitřní potřebu vydává ŘK farnost Děkanství Železný Brod.

Římskokatolická farnost Děkanství Železný Brod

Fr. Balatky 132, 486 22 Železný Brod, tel: **603 555 570**,
P. Jan Jucha MS: **731 479 031**

čísla účtů v GE Money Bank:

Železný Brod: 500601574/0600

Bzí: 216475312/0600

Krásná: 216489925/0600

Držkov: 216490109/0600

Loučky: 216490336/0600

e-mail: farnost.zelezny.brod@dltm.cz, janjucha@email.cz

Spravujeme též farnosti: Bzí, Držkov, Loučky, Krásná

Misionáři Matky Boží z La Salette: P. Jan Jucha MS

Více o nás a o naší farnosti: www.farnostzeleznybrod.cz